

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/64/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4620010142
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomíra Kubáňová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2020:4620010142.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a sudcov JUDr. Lenky Kováčovej, PhD. a Mgr. Adriany Némethovej, v trestnej veci obžalovaného C. P., pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného C. P., proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 13.07.2020 sp. zn. 1T/30/2020, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 25.novembra 2020 takto

rozhodol:

Podľa § 321 odsek 1 písmeno e/, odsek 3 Trestného poriadku z r u š u j e s a napadnutý rozsudok súdu I. stupňa vo výroku o treste.

Podľa § 322 odsek 3 Trestného poriadku sa obžalovanému

C. P., narodenému XX.XX.XXXX v Z.,
trvale bytom M., F. XXX/XXX,

u k l a d á :

podľa § 158 Trestného zákona, za zistenia poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písmeno j/ Trestného zákona, nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Trestného zákona, s použitím § 56 odsek 2 Trestného zákona, § 57 odsek 1 Trestného zákona, peňažný trest vo výške 500 (päťsto) eur.

Podľa § 57 odsek 2 Trestného zákona zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Podľa § 57 odsek 3 Trestného zákona sa ustanovuje pre prípad, že by výkon tohto trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) mesiac.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len súd I. stupňa) bol obžalovaný C. P. (ďalej len obžalovaný) uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

dňa 12.08.2019 približne o 13.20 hod. v obci M. okres Z. na ulici F., nevykonal žiadne opatrenia s cieľom zabrániť voľnému pohybu mimo priestorov na to určených a predísť útoku svojho psa plemena Nemecký ovčiak, narodeného XX.XX.XXXX, menom V., na iného človeka alebo zvieratá, v dôsledku čoho sa pes dostal z neoplotenej časti záhrady rodinného domu č. XXX/XXX, v ktorej voľne pobehoval, do záhrady rodinného domu č. XX, kde zaútočil na poškodenú M. T., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z., P.O. B. XXXX/XX tak, že do nej skočil a pyskom narazil do jej čela a keď ho odstrčila, uhryzol ju do pravej ruky v oblasti nad lakťom, pričom bolo poškodené zranenie - hryzné povrchové ranky v oblasti strednej až dolnej časti pravého ramena, pomliaždenie mäkkých tkanív strednej až dolnej tretiny pravého ramena na

ploche cca 12x10 cm, ktoré si vyžadovalo liečenie a práceneschopnosť od 13.08.2019 do 08.09.2019, počas ktorej doby bola aj obmedzená v obvyklom spôsobe života, obžalovaný P. svojim konaním porušil ustanovenie § 4 ods. 1, § 7 ods. 1 písm. f) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 282/2002 Z.z., ktorým sa upravujú niektoré podmienky držania psov. Za to mu bol podľa § 158 Tr. zák., za zistenej poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. j) Tr. zák., nezistiac priťažujúcu okolnosť podľa § 37 Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiace, ktorý mu bol podľa § 49 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 50 ods. 1 Tr. zák. podmienčne odložený na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok. Zároveň mu bol podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. uložený trest zákazu činnosti držania psov po dobu 1 roka. Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol zaviazaný spôsobenú škodu F. poisťovni, so sídlom V., ul. 29. augusta 8-10, v sume 305,30 eur a X. zdravotnej poisťovni a.s., so sídlom V., Panónska cesta 2, v sume XX,XX eur.

Proti tomuto rozsudku podal, v zákonom stanovenej lehote, odvolanie obžalovaný, ktoré odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu a to do výroku o vine, ako aj do výroku o treste. V písomnom odôvodnení odvolania poukázal na to, že s rozsudkom súdu I. stupňa nesúhlasí, pretože nie je si vedomý toho, že by dňa XX.XX.XXXX v čase o 13.20 hod. v obci M. jeho pes V. napadol susedu M. T. a spôsobil jej zranenia. Tento svoj názor nezmenil ani po výpovedi znalca U.. Y., pretože tento na hlavnom pojednávaní pripustil, že sa mohol pri vypracovaní znaleckého posudku o tom, či išlo o chrup jeho psa myliť, cca na 30-40%. V tom čase na ich ulici boli nespochybniteľne minimálne dvaja vlčiaci a jeho psa okrem poškodenej nikto nevidel voľne sa pohybovať po miestach, kde sa nachádzali iní ľudia. Namietal, že súd I. stupňa o jeho vine rozhodol na základe výpovede poškodenej M. T. a znaleckého posudku U.. Y.. Nie je zrejmé, podľa čoho poškodená usúdila, že išlo o jeho psa, keď v prípravnom konaní ho nevedela správne opísať. U. zisťovania otlaku chrupu psa, ktorú odprezentoval znalec Mgr. Y. sa javí ako veľmi nepresná a v tomto prípade je veľká pravdepodobnosť pochybnosti, o aké zviera išlo. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a sám rozhodol tak, že ho spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Topoľčanoch oslobodí s poukazom na ustanovenie § 285 písm. c) Tr. por.

Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu, obžalovaný uviedol, že sa necíti byť vinný a nie je si vedomý toho, že by jeho pes niečo urobil a tohto označila iba poškodená. Toto svoje odvolanie doplnil o ustanovenie § 2 ods. 10 Tr. por. s tým, že súd I. stupňa svojim odsudzujúcim rozsudkom porušil zásadu náležitého zistenia skutkového stavu, pretože ustálený skutkový stav vykonaným dokazovaním v prípravnom konaní a tiež aj v konaní pred súdom stále vzbudzuje dôvodné pochybnosti, že poranenie poškodenej spôsobil jeho pes. Ani znaleckým posudkom sa tieto pochybnosti neodstránili. Zotrval na konečnom návrhu s tým, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok súdu I. stupňa a spod obžaloby ho oslobodil.

Zástupkyňa krajského prokurátora navrhla odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť, pretože súd I. stupňa zákonným spôsobom po vykonaní dokazovania zistil skutkový stav veci a dospel k správnym skutkovým a právnym záverom. Vina obžalovaného okrem výpovede poškodenej bola preukázaná aj výpoveďou svedkyne N. a znaleckými posudkami. Aj trest, ktorý mu bol uložený, považoval za správny a zákonný, zohľadňujúci zásady uvedené v § 34 Tr. zák.

Na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou, Krajský súd v Nitre ako súd odvolací podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytykané prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Preskúmaním predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že v konaní bolo zadovážených dostatok dôkazov, ktorými boli objasnené všetky základné skutočnosti dôležité pre rozhodnutie súdu I. stupňa, ktorý na hlavnom pojednávaní postupoval pri vykonávaní dôkazov podľa Tretej časti tretej hlavy Trestného poriadku, ako i ďalších ustanovení upravujúcich spôsob vykonávania dôkazov v trestnom konaní, pričom sa nedopustil žiadnych podstatných chýb, ktoré by odôvodňovali zrušenie napadnutého rozsudku v zmysle § 321 ods. 1 písm. a) Tr. por.

Súd I. stupňa svoje rozhodnutie primerane odôvodnil v súlade s ustanovením § 168 Tr. por., keď uviedol, akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov, takisto poukázal na to, ktoré skutočnosti vzal za dokázané a o ktoré oprel svoje skutkové zistenia.

Poukazujúc na uvedené skutočnosti a závery vyplývajúce z vykonaných dôkazov aj krajský súd, rovnako ako súd I. stupňa, mal za nepochybne preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku popísaného vo výroku napadnutého rozsudku. Súčasne krajský súd zistil, že skutok bol súdom I. stupňa správne právne kvalifikovaný ako prečin ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., nakoľko napĺňa všetky znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu (objekt, objektívna stránka, subjekt, subjektívna stránka).

Aj podľa názoru odvolacieho súdu z vykonaných dôkazov bolo jednoznačne preukázané, že dňa 12.08.2019 v poobedňajších hodinách pes menom V. patriaci obžalovanému sa dostal z jeho neoplotenej časti záhrady do záhrady rodinného domu č. XX, kde v tom čase bola poškodená M. T., do ktorej strčil pyskom a keď ho odstrčila, uhrýzol ju do pravej ruky v oblasti nad lakťom, pričom jej spôsobil hryzné povrchové ranky v oblasti strednej až dolnej časti pravého ramena, pomliaždenie mäkkých tkanív strednej až dolnej tretiny pravého ramena, ktoré zranenie si vyžiadalo liečenie a práceneschopnosť od XX.XX.XXXX do XX.XX.XXXX, počas ktorej bola obmedzená v obvyklom spôsobe života. Týmto konaním obžalovaný porušil ustanovenie § 4 ods. 1, § 7 ods. 1 písm. f/ zák. NR SR č. 282/2002 upravujúci niektoré podmienky držania psov. O tom, že to bol pes obžalovaného jednoznačne vypovedala poškodená M. T., ktorá po tom, čo ju tento pes uhrýzol kričala na susedu N., aby táto ohlásila obžalovaného s tým, že jeho pes ju napadol. Tohto psa poznala, pretože ho vídavala 7 rokov, keďže chodievala do M. na záhradu, pričom tieto záhrady nie sú oplotené a pes obžalovaného s obžalovaným do tejto záhrady chodil. Uviedla, že po tom, čo ju pes uhrýzol si obžalovaného nevyšimla, resp. ho nevidela, ale pes ušiel smerom k jeho záhrade. H. skutočnosti potvrdila aj svedkyňa N. s tým, že zakričala na obžalovaného a povedala mu, čo jej oznámila poškodená T.. Obžalovaný šiel za poškodenou, pričom tento jej ponúkol, že ju odvezie k lekárovi, čo ona odmietla. Okrem iného vina obžalovaného, tak ako na to správne poukázal súd I. stupňa, bola preukázaná aj závermi znaleckého posudku znalca U.. V. Y., ktorý podrobne popísal, akým spôsobom boli odobraté odtlačky chrupu psa menom V., ktorý patrí obžalovanému a tieto odtlačky vykazovali individuálne znaky, t.j. mal poškodené očné zuby vekom a stravou a tieto zuby zanechali na koži poškodenej širšiu ranu. Aj toto zranenie poškodenej vykazovali znaky pohryznutia väčším psom, ktorý mal poškodené očné zuby a preto nedošlo k natrhnutiu svalu, ale len k jeho pohmoždeniu silným tlakom a vzniku hematómu. Potvrdil, že je vysoký predpoklad, že zranenia poškodenej spôsobil pes obžalovaného a tento predpoklad je 70-80%, pretože na 100% sa to určiť nedá. Aj zo znaleckého posudku znalca U.. P. vyplynulo, že poškodená utrpela hryzné povrchové ranky v oblasti strednej až dolnej časti pravého ramena a pomliaždenie mäkkých tkanív strednej až dolnej tretiny pravého ramena na ploche cca 12x10 cm. K mechanizmu zranenia uviedol, že tieto mohli byť spôsobené tlakom zubov psa na oblasť ramena. Potvrdil, že doba liečenia u poškodenej od 13.08.2019 do 08.09.2019 je doba adekvátne k predmetnému zraneniu.

Na základe týchto skutočností potom odvolací súd nepovažoval obranu obžalovaného za dôvodnú, keď tento tvrdil, že poškodená jeho psa nepoznala a zranenia jej mohol spôsobiť aj iný pes - nemecký ovčiak, ktorý žije na ich ulici. Toto tvrdenie, ako už bolo uvedené vyššie, bolo vyvrátené práve výpoveďou samotnej poškodenej, pretože jedine pes obžalovaného bol v záhrade s obžalovaným a následne, keďže tieto záhrady nie sú oplotené, prešiel do záhrady poškodenej, kde túto napadol a spôsobil jej zranenia. Hneď po uhrýznutí týmto psom poškodená túto skutočnosť oznámila svojej susede N., že ju pohryzol pes obžalovaného, ktorá to ihneď oznámila obžalovanému a tento šiel za poškodenou a ponúkol sa jej, že ju odvezie k lekárovi.

Nie je možné, podľa názoru odvolacieho súdu, spochybňovať ani metódu odobratia odtlačkov chrupu psa tak, ako to vysvetlil Mgr. V. Y., ktorý vo svojom znaleckom posudku a vo výpovedi uviedol, že táto metóda je bežná.

S poukazom na horeuvedené, mal aj odvolací súd za to, že obžalovaný sa dopustil konania tak, ako je to uvedené vo výrokovvej časti napadnutého rozsudku. Týmto svojim konaním, t.j. tým, že nezabezpečil svojho psa, porušil ustanovenie § 4 ods. 1 a § 7 ods. 1 písm. f/ zák. č. 282/2002 Z. z., ktorým sa upravujú podmienky držania psov, podľa ktorých ustanovení pri vodení psa mimo chovného priestoru alebo zariadenia na chov, je osoba, ktorá je fyzicky a psychicky spôsobilá a schopná ho ovládať v každej situácii, je povinná predchádzať tomu, aby pes útočil alebo iným spôsobom ohrozoval človeka a tiež je povinný zabrániť voľnému pohybu psa, okrem priestorov na to určených.

Pes obžalovaného sa voľne pohyboval po záhradách, ktoré oplotené neboli, čomu obžalovaný nezabránil, pričom jeho pes uhryzol poškodenú, čím jej spôsobil zranenie, ktoré si vyžadovalo dobu liečenia práceneschopnosti viac ako 7 dní a teda týmto svojim konaním naplnil znaky skutkovej podstaty prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Tr. zák., pretože inému z nedbanlivosti ublížil na zdraví tým, že porušil dôležitú povinnosť uloženú mu podľa zákona. V danom prípade ide o nedbanlivostný trestný čin v zmysle § 16 písm. a/ Tr. zák., pretože obžalovaný vedel, že môže spôsobom uvedeným v tomto zákone porušiť alebo ohroziť záujem chránený týmto zákonom, ale bez primeraných dôvodov sa spoliehal, že také porušenie alebo ohrozenie nespôsobí.

Vzhľadom na vykonané dokazovanie je zrejmé, že obžalovaný vedel, keď jeho pes sa voľne pohyboval po záhrade, že tento môže svojvoľne jeho záhradu opustiť, keďže tieto neboli oplotené a môže zaútočiť na iného alebo ho zraniť.

Obžalovaný týmto svojim konaním porušil horeuvedené ustanovenia zákona o úprave niektorých podmienok na držanie psov.

Súd I. stupňa obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 2 mesiacov s podmieňačným odkladom na skúšobnú dobu na 1 rok a zároveň aj zákaz činnosti držania psov po dobu 1 roka.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu krajský súd zistil, že trest, ktorý bol obžalovanému uložený vzhľadom aj na závažnosť spáchaného prečinu považoval za neprimeraný a preto podľa § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3 Tr. por. napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil vo výroku o treste.

Obžalovaný z miesta bydliska nie je bližšie hodnotený. Hľadá sa na neho akoby nebol odsúdený. Doposiaľ nebol prejednáván pre žiadny priestupok. Tento riadne pracuje ako skladník vo firme ZKW, pričom jeho priemerný príjem je do 700 eur netto, nemá žiadnu vyživovaciu povinnosť, ani dlhy, ani exekúcie.

Po zhodnotení hľadísk rozhodných pre druh, účel a výmer trestu a v zmysle zásad pre ukladanie trestov uvedených v § 34 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. dospel odvolací súd k záveru, že vzhľadom na osobu obžalovaného, na spôsob spáchania tohto činu, jeho následok, zavinenie a pohnútku trest odňatia slobody s podmieňačným odkladom a zároveň aj trest zákazu činnosti držania psa na jeden rok, považoval za neprimerane prísny.

Ani odvolací súd u obžalovaného nezistil žiadnu priťažujúcu okolnosť. Poľahčovalo mu, že pred spáchaním trestného činu viedol riadny život (§ 36 písm. j/ Tr. zák.).

Podľa § 34 ods. 1 Tr. zák., trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súčasný pomery obžalovaného preukazujú, že tento riadne pracuje, hľadá sa na neho, akoby nebol odsúdený a preto podľa názoru odvolacieho súdu, bude postačujúce pôsobiť na jeho prevýchovu alternatívnym trestom.

V danom prípade za primeraný považoval odvolací súd peňažný trest, na uloženie ktorého boli splnené podmienky uvedené v § 56 ods. 2 Tr. zák. a § 57 ods. 1 Tr. zák., pretože mu ho ukladal za prečin a vzhľadom na povahu spáchaného prečinu a možnosť jeho nápravy mu iný trest neukladal. Pri ukladaní tohto trestu prihliadol na jeho osobné a majetkové pomery, keďže obžalovaný riadne pracuje, nemá žiadne vyživovacie povinnosti a ani žiadne dlhy a exekúcie. Za primeraný považoval peňažný trest vo výške 500 eur.

Zároveň v zmysle § 57 ods. 3 Tr. zák. súd ustanovil pre prípad, že by výkon peňažného trestu mohol byť úmyselne zmarený, náhradný trest odňatia slobody vo výmere 1 mesiac nepodmieňačne. Podľa § 57 ods. 2 Tr. zák. zaplatená suma peňažného trestu pripadá štátu.

Takto uložený trest bude podľa názoru odvolacieho súdu postačujúci na prevýchovu obžalovaného a odradí ho od páchania ďalšej trestnej činnosti. S poukazom na horeuvedené preto odvolací súd napadnutý rozsudok súdu I. stupňa zrušil len vo výroku o treste v zmysle § 321 ods. 1 písm. e/, ods. 3

Tr. por. a sám vo veci rozhodol tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku, pretože na to boli splnené podmienky uvedené v § 322 ods. 3 Tr. por.
V ostatných výrokoch zostal napadnutý rozsudok súdu I. stupňa nezmenený.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný riadny opravný prostriedok.